

	nariadenie 261/2004
	<p>n Nariadenie EP a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomocí cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušíuje nariadenie (EHS) č. 295/91 n <i>minimálne vydanie v slovenskom jazyku Kapitola 07 Zväzok 08 S. 10 - 16</i></p> <p>n Pôsobnosť nariadenia (čl. 3)</p> <p>a) pri cestujúcich odletajúcich z letiska umiestneného na území členského štátu, ktorý podlieha ustanoveniam zmluvy;</p> <p>b) pri cestujúcich odletajúcich z letiska umiestneného v tretej krajine na letisko, ktoré sa nachádza na území členského štátu, ktorý podlieha ustanoveniam zmluvy, pokiaľ im nebola poskytnutá protislužba alebo náhrada a pomoc v tejto tretej krajine, ak prevádzkujúcim leteckým dopravcom je dopravcom spoločenstva;</p>

	C-344/04 IATA a ELFAA v. Department for Transport
	<p>n Je potrebné konštatovať, že akékol'vek meškanie v leteckej doprave cestujúcich, a predovšetkým ak je veľké, môže spôsobiť vo všeobecnosti dva druhy škody.</p> <p>n Na jednej strane priliš veľké meškanie môže spôsobiť škody takmer rovnaké pre všetkých cestujúcich, ktorých náprava môže mať formu standardizovanej a okamžitej pomoci alebo starostlivosti pre všetkých dotknutých napríklad v podobe občerstvenia, stravy, ubytovania alebo telefónických hovorov.</p> <p>n Na druhej strane môžu cestujúci utrijet' <u>individuálnu škodu</u> súvisiacu s dôvodom ich cesty, ktoréj náhrada vyžaduje posúdenie rozsahu spôsobených škôd od prípadu k prípadu a ktorá preto môže byť náhradená len <i>a posteriori</i> a individuálne.</p> <p>BOD 43 rozsudku</p>

	C-173/07 Emirates Airlines – Direktion für Deutschland v. Diether Schenkel - pôsobnosť nariadenia 261/2004
	<p>n To isté nariadenie vo svojom článku 3 s názvom „Pôsobnosť“ uvádzá:</p> <p>a) „1. Toto nariadenie sa uplatňuje:</p> <p>a) pri cestujúcich odletajúcich z letiska umiestneného na území členského štátu, ktorý podlieha ustanoveniam zmluvy [ES];</p> <p>b) pri cestujúcich odletajúcich z letiska umiestneného v tretej krajine na letisko, ktoré sa nachádza na území členského štátu, ktorý podlieha ustanoveniam zmluvy, pokiaľ im nebola poskytnutá protislužba alebo náhrada a pomoc v tejto tretej krajine, ak prevádzkujúcim leteckým dopravcom je dopravca spoločenstva.</p> <p>Pán Schenkel si v Nemecku u Emirates rezervoval cestu lietadlom z Düsseldoru (Nemecko) a späť cez Dubaj (Spojené arabské emiráty).</p> <p>V rezervácii pána Schenkela na cestu späť bol uvedený odlet z Manily 12. marca 2004. Tento let bol v dôsledku technických problémov zrušený. Pán Schenkel napokon odletel z Manily 14. marca 2004 a ten istý deň priletel do Düsseldoru.</p> <p>Pán Schenkel podal proti Emirates žalobu na Amtsgericht Frankfurt am Main, v ktorej žiadal od tejto spoločnosti náhradu vo výške 600 eur na zaklade článku 5 ods. 1 písm. c) a článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 261/2004.</p> <p>Emirates uvedia, že let tam a let späť sa povádzujú za dva samostatné lety. Okrem toho Emirates nemá licenciu udelenú členským štátom podľa článku 2 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 2407/92 z 23. júla 1992 o licenciaciach leteckých dopravcov (U. V. ES L 240, s. 1; Min. vyd. 06/002, s. 3).</p>

	<p>C-511/08 Heinrich Heine z 15. apríla 2010</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Spotrebiteľa nemožno <u>v rámci zmluvy na diaľku zaviazať</u>, aby znášal náklady na <u>zaslanie tovaru</u> v prípade, že uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy ▪ § 12 (4) (b): ...<u>predávajúci...vrátiť</u> spotrebiteľovi ..cenu zaplatenú za tovar ... vrátane nákladov, ktoré spotrebiteľ vynaložil v súvislosti s <u>objednaním</u> ... Náklady na vrátenie tovaru znáša spotrebiteľ len v tom prípade, ak výrobok plne zodpovedal kvalitatívnym požiadavkám a nebol vadný...
--	---

	<p>C-489/07, Pia Messner</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ nemožno požadovať od spotrebiteľa kompenzačnú <u>náhradu za použitie tovaru</u> nadobudnutého na základe zmluvy uzavrenej na diaľku v prípade, ak si posledný uvedený uplatní v lehote svoje právo na odstúpenie od zmluvy ▪ ... ak spotrebiteľ používal tovar spôsobom, ktorý je nezlučiteľny so zásadami občianskeho práva, ako sú dobrá viera alebo bezdôvodné obohatenie, pod podmienkou, že nebude narušený účel tejto smernice, najmä účinnosť a efektivita práva na odstúpenie, čo prináleží posúdiť vnútrostátnemu súdu...
--	---

	<p>C-412/06, Annelore Hamilton</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ... vnútrostátny zákonodarca je oprávnený stanoviť, že právo na odstúpenie od zmluvy môže byť v prípade, že spotrebiteľovi bola poskytnutá <u>chybná informácia</u> týkajúca sa uplatnenia tohto práva, <u>uplatnené najneskôr do jedného mesiaca od úplného</u> poskytnutia zmluvných plnení...
--	--

	<p>C-227/08, Eva Martín Martín</p> <p>n ...ak súd chce...tak môže <i>ex officio</i> vyhlásiť zmluvu uzatvorenú mimo prevádzkových priestorov za neplatnú z dôvodu, že spotrebiteľ neboli upozornený na jeho právo odstúpiť od zmluvy, hoci sa tejto neplatnosti pred príslušnými vnútroštátnymi súdmi nikdy nedovolával....</p>	
--	--	--

	<p>C-404/06, Quelle AG</p> <p>Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebny tovar</p> <p>n článok 3 sa má vyklaňať tak, že mu odporeje vnútroštátna právna úprava, ktorá predávajúcemu za predpokladu, že predal spotrebny tovar vykazujuci vadu, umožňuje požadovať od spotrebiteľa náhradu za užívanie vadného tovaru až do jeho nahradenia novým tovarom.</p>	
--	---	--

	<p>C-484/08 Caja de Madrid rozsudok SD EÚ z 3. júna 2010</p> <p>1. Má sa článok 8 [smernice 93/13] vyklaňať v tom zmysle, že členský štát môže vo svojej právnej úprave <u>v prospech spotrebiteľa</u> stanoviť kontrolu nekalej povahy týchto podmienok, ktoré článok 4 ods. 2 [smernice] z uvedenej kontroly vylučuje?</p> <p>2. V dôsledku uvedeného bráni článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 8 [smernice] tomu, aby členský štát stanovil vo svojom právnom poriadku prospech spotrebiteľov kontrolu nekalej povahy podmienok, ktoré sa vzťahujú na definíciu hlavného predmetu zmluvy alebo na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, akô aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom [na primeranosť medzi cenenou a odmenou na jednej strane a tovarmi a službami dodávanymi v protiľohnote – <i>neoficiálny preklad</i>] na druhej strane, aj keď sú formulované jasne a zrozumiteľne?</p>	
--	--	--

	<p>n Za spotrebiteľa nemožno považovať osobu, ktorá sice ešte nezačala vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, ale uskutočňuje právne úkony, ktoré smerujú k začiatiu podnikateľskej činnosti (napr. uzavrotí nájomného zmluvu na kanceláriu, ktorú plánuje použiť na podnikateľskú činnosť).</p> <p>(rozsudok Súdneho dvora ES z 3.7. 1997, Francesco Benincasa v Dentalkit Srl., C-269/95, ECR 1997, I-03767)</p> <p style="text-align: right;">10</p>

	<p>C-137/08, VB Pénzügyi Lízing Zrt. proti Ferencovi Schneiderovi</p> <p>n 1. Článku 23 prvému odseku Statútu Súdneho dvora Európskej únie neodporúča ustanovenie vnútrostátného práva, ktoré vyžaduje, aby súd, ktorý podáva návrh na začatie prejudicialného konania, súčasne <i>ex officio</i> informoval o podaní takého návrhu aj ministra spravodlivosti daného členského štátu.</p> <p>n 2. Článok 267 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že do právomoci Súdneho dvora Európskej únie patrí právomoc vyložiť pojem „nekála zmluvná podmienka“ uvedený v článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v prílohe k tejto smernici, ako aj hľadiska, ktoré vnútrostátny súd môže alebo musí zohľadniť pri preskúmaní zmluvnej podmienky vzhľadom na ustanovenia tejto smernice, príčin vnutrostátného konania súdu predmetnej zmluvnej podľa osobitných okolností daného prípadu.</p> <p>n 3. „Vnútrostátny súd musí <i>ex officio</i> riadiť vykonávanie dôkazov s cieľom získať ci ustanovenie o volbe výlučnej miestnej príslušnosti súdu nachádzajúce sa v zmluve, ktorá je predmetom sporu, ktorý prejednáva, a ktorá je uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do povesti tejto smernice, a v prípade, že je to tak, posudí <i>ex officio</i> prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia.“</p>
--	---

	<p>C-65/09 a C -87/09 Weber proti Jürgenovi Wittmerovi</p> <p>n Článok 3 ods. 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebiteľa tovaru a záruk na spotrebny tovar sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ vadny spotrebny tovar, ktorý spotrebiteľ pred zistením učelenia, bol uvedený do súdružstva s zmluvou o jeho povahou a potrebnym učelením, bol uvedený do súdružstva s zmluvou o jeho povahou a potrebnym učelením, ktorá je predmetom sporu, ktorý je uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, patrí do povesti tejto smernice, a v prípade, že je to tak, posudí <i>ex officio</i> prípadnú nekalú povahu tohto ustanovenia.</p> <p>Článok 3 ods. 3 smernice 1999/44 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútrostátna právna úprava priznávala predávajúcemu právo odmietnuť odniesť záruku, keby predávajúci vysvetlil, že záruku je potrebnú napravovať z dôvodu, že mu tým v dosledku povinnosti odstrániť tento tovar z miesta, kde bol namontovaný, a namontovať tam vymenený tovar vznikajú neprimerané náklady v porovnaní s hodnotou tovaru, ktorú by tento tovar mal v prípade, keby nesúlad s kúpnou zmluvou neexistoval, a by zo žávänosťou nesúladu. Toto ustanovenie pritom nebrani tomu, aby bolo právo spotrebiteľa na náhradu nákladov spojených s odstránením vadného tovaru v takomto prípade obmedzené na náhradu primeraných nákladov zo strany predávajúceho.</p> <p style="text-align: right;">12</p>
--	--

	<p>C -76/10 Pohotovosť s. r. o. proti Ivete Korčkovskej</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. aprila 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvach ukladá vnútrosťnému súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na nútenský výkon právoplatného rozehodcovského rozhodnutia vydaného bez účasti spotrebiteľa, povinnosť aj bez návrhu posudiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretnej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom a uplatnenej v tomto rozhodnutí, ak tento súd má na tento účel k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutočnom stave a podľa vnútrosťných procesných pravidiel môže uvedený súd vykonáť takéto posudenie v rámci obdobnych konaní na základe vnútrosťného práva. ▪ Je úlohou dotknutého vnútrosťného súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere, aká je vo veci samej, upravujúca podľa zistení tohto súdu sankciu v neprimeranej výske na ľachtu spotrebiteľa vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy považovať za nekalú v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. V prípade kladnej odpovede je úlohou uvedeného súdu vydoviť všetky dosledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútrosťného práva, s cieľom ubezpečiť sa, že tento spotrebiteľ nie je väzany touto podmienkou.
	<hr/>

	<p>C -76/10 Pohotovosť s. r. o. proti Ivete Korčkovskej</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Za okolnosti, aké sú vo veci samej, neexistencia údaja o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úveru, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998, môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútrosťný súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úveru týkajúca sa ďalších nákladov, v ktorej sa uvedené údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmysle článku 4 smernice 93/13. Ak nejde o takýto prípad, tento súd má možnosť aj bez návrhu posudiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia tejto zmluvy je opomnenie údaja o ročnej percentuálnej miere nákladov v jej podmienke týkajúcej sa nákladov tohto úveru spôsobné prisudziť tejto doľžke nekalú povahu v zmysle článkov 3 a 4 smernice 93/13. Napriek tomu bez ohľadu na priznanú možnosť posudziť záležitosť z podľa článku 4 smernice 93/13, smernica 87/102 sa môže vyklaňať v tom zmysle, že vnitrosťnému súdu určuje aj bez návrhu posudziť, či ustanovenia preberajúce do vnútrosťného práva článok 4 tejto poslednej uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údaja o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úveru má za následok, že poskytnutý úver sa povahuje za bezúročný a bez poplatkov.
	<hr/>